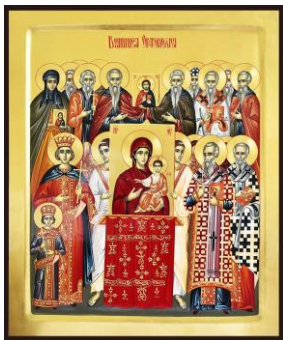

DUMINICA ORTODOXIEI

Prima Duminică a Postului Sfințelor Paști este dedicată biruinței credinței ortodoxe asupra ereziilor. Sfinții Părinți care s-au reunit în Sinoadele Ecumenice din secolele IV-VIII, au statornicit dreapta învățătură despre dumnezeirea Fiului și a Sfântului Duh, precum și despre adevărata cinstire ce se cuvine sfințelor icoane. Instituită de către Sinodul de la Constantinopol din 11 martie 843, această sărbătoare a fost închinată biruinței drepte credințe asupra celor care luptau împotriva cinstirii icoanelor, a Sfintei Cruci și a sfințelor moaște, fiind totodată și sărbătoare a biruinței drepte credințe asupra tuturor ereziilor sau învățăturilor greșite, în general. Duminica Ortodoxiei amintește despre biruința ortodocșilor împotriva ereticilor, culminând cu restabilirea cinstirii sfințelor icoane. Așadar, hotărârea ca prima Duminică din Postul Sfințelor Paști să fie numită Duminica Ortodoxiei, a fost luată în anul 843, la Sinodul de la Constantinopol, dar ea a fost pregătită de Sinodul al VII-lea Ecumenic de la Niceea din anul 787, când Sfinții Părinți au proclamat cinstirea sfințelor icoane, ca manifestare a credinței ortodoxe. Înțelegerea sfințelor icoane ne ajută să privim cu speranță și bucurie taina vieții noastre și a aproapelui. Sfintele icoane ne încredințează de valoarea persoanei umane, a persoanei noastre, dar și a semenului. Hristos și sfinții ne

privesc din icoane și ne îndeamnă să avem o privire curată, sinceră și binevoitoare. Această privire curată se cuvine să o îndreptăm și spre semenul nostru care poartă pe chipul său pecetea chipului lui Dumnezeu, fiecare om fiind o persoană unică și irepetabilă, plină de mister, o ființă cu vocație de a trăi veșnic în iubirea lui Dumnezeu cel veșnic. Acest chip al lui Dumnezeu în om poate fi întunecat din pricina păcatelor, a patimilor egoiste, a lipsei de iubire smerită și milostivă. Dar acest chip își poate redobândi strălucirea prin rugăciune și pocăință, prin participarea la viața liturgică a Bisericii, prin împărtășirea cu Sfintele Taine, prin cultivarea dragostei frățești împreună cu toți care îl mărturisesc pe Hristos ca Mântuitor și Tămăduitor. Fiecare creștin poate participa la împlinirea acestei lucrări duhovnicești de restaurare și sfințire a chipului său și al semenului său, după chipul luminos al lui Hristos și al sfinților Săi. Fiecare dintre noi poate deveni Samarineanul cel milostiv care îl ajută pe cel căzut în suferințe să se ridice și îl conduce pe drumul vindecării duhovnicești și trupești. Să nu uităm că Părinții Bisericii văd în Samarineanul milostiv din parabolă (Luca 10, 25-37) pe însuși Mântuitorul Iisus Hristos, Care a venit să ne ridice din boală, din păcat și din moarte. Așadar, fiecare dintre noi poate să îl urmeze pe Hristos și să devină aproapele celui aflat în suferință. Milostivirea față de cei aflați în nevoi ne aseamănă cu Dumnezeu însuși și ne ajută să dăm un răspuns bun în fața lui Dumnezeu. Facerea de bine față de cei care suferă și au nevoie de ajutorul nostru este semnul prezenței Duhului în viața noastră, dovada că suntem creștini. *Slavă lui Dumnezeu pentru toate!*

BUNA VESTIRE

Astăzi răsună glas de bucurie în tot pământul. Astăzi, Arhanghelul Gavriil îi vestește Fecioarei Maria că va lua în pântec și va naște în lume pe Fiul lui Dumnezeu, mântuirea întregului neam omenesc. Ziua de astăzi este mai sfântă și mai veselitoare decât toate zilele veacurilor, căci aduce bucurie și vestește mântuirea în toată lumea. Astăzi Dumnezeu a căutat cu milă și cu îndurare din cer spre pământ și a auzit suspinele strămoșilor noștri și plângerea tuturor celor ce se chinuiau în iad de la începutul lumii. Atât de adâncă este taina Bunei Vestiri, încât nici mințile serafimilor și ale heruvimilor nu o pot pătrunde. Biserica lui Hristos vorbește despre „Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută”. Înțelegând ce fel de chemare are ea de la Dumnezeu, Sfânta Fecioară Maria a primit cuvintele îngerului și hotărând din toată inima să asculte porunca trimisă ei prin Gavriil, cu mare smerenie a zis: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău”. În clipa aceea, când Fecioara a acceptat porunca, S-a și zămislit Iisus Hristos în preacuratul ei pântec. Odată cu acesta, s-a început și plinirea planului lui Dumnezeu pentru mântuirea neamului omenesc și al descoperirii tainei celei din veac ascunse și de îngeri neștiute. Biserica îi cântă Fecioarei Maria „Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii...”. Această cântare este sfântă, deoarece Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria covârșește pe toate cetele îngeresti cu vrednicia, cu cinstea și cu toate darurile duhovnicești cu care a împodobit-o Duhul Sfânt. Aceasta o adevărește și Sfântul Ioan Damaschin, în una din cele mai alese și multe laude pe care le-a alcătuit în cinstea Maicii Domnului, zicând: „Înfrumusețatu-te-ai mai mult decât toată cuviința îngerilor, ceea ce ai născut pe Făcătorul lor”. Dar care din darurile Preasfintei Fecioare Maria a atras cel mai mult asupra ei harul Duhului Sfânt și îndurarea lui Dumnezeu? Maica Domnului a fost împodobită de Dumnezeu cu toate darurile Preasfântului Duh. Însă cel mai mare dar care a învrednicit-o să fie Născătoare de Dumnezeu și i-a adus negrăită cinste și slavă a fost, nu fecioria, ci darul smereniei. Fără acest dar, toate celelalte nu i-ar fi fost de folos. Smerenia a fost adevărata pricină de slavă și de cinste a Preacuratei Fecioare, mai mult decât toate darurile pe care le avea. Pentru smerenia ei, după mărturia Sfântului Duh, „a căutat Domnul spre smerenia roabei Sale” (Luca 1, 48) și a ridicat-o la atâta slavă și cinste, spre a fi lăudată în cer de toți sfinții și de oștile cerești, iar pe pământ, „fericită de toate neamurile”. Smerenia a fost cea dintâi pricină și slavă pentru toți sfinții lui Dumnezeu. Să avem smerenie și dragoste către toți oamenii, știind că fără smerenie, fără iubire și credință dreaptă, nimeni nu se poate mântui. Am căzut din Rai prin mândrie. Să ne urcăm din nou la Dumnezeu prin smerenie, urmând modelul Fecioarei Maria.

Rugăciune și credință

Rugăciunea este convorbirea sufletească a omului cu Dumnezeu. Înaintea Bunului Dumnezeu, rugăciunea este o taină, ea este maică și împărăteasă peste toate faptele bune. Modul nostru de a comunica cu Dumnezeu este rugăciunea. De aceea, dacă vrem să vorbim cu Dumnezeu, rugăciunea trebuie să fie o stare permanentă a minții și a inimii noastre. Rugăciunea neîncetată și mulțumirea față de Dumnezeu pentru toate câte ni se dăruiesc, fac parte din firescul vieții. Dacă omul nu mulțumește lui Dumnezeu pentru fiecare lucru, nu poate nici să se roage, nici să trăiască viața duhovnicească. Rugăciunea este ridicarea minții și a voii noastre către Dumnezeu. În timpul rugăciunii ne închinăm, însemnându-ne cu semnul sfintei cruci, făcând metanii, stăm în genunchi, spre a spori evlavia noastră lăuntrică. Mai ales în timpul postului trebuie intensificată rugăciunea, deoarece postirea noastră este incompletă fără rugăciune. Cea mai sigură și cea mai potrivită cale în urcușul spre desăvârșire al creștinului este rugăciunea, deoarece este maică a virtuților. Postul și rugăciunea sunt armele cu care creștinul luptă pentru dobândirea libertății duhovnicești. Postul Mare este vremea rugăciunii și a pocăinței. Prin rugăciune, omul se pregătește pentru întâlnirea cu Mântuitorul Iisus Hristos prin Sfintele Taine și tot prin rugăciune o și întreține, printr-o stare de smerenie și de pocăință. Aceasta, pentru că prin înseși cuvintele rugăciunii, cerem mila lui Dumnezeu și iertarea păcatelor și ne recunoaștem starea de păcătoșenie. După mărturisirile Sfinților Părinți, rugăciunea bineplăcută înaintea lui Dumnezeu este cea împlinită de creștin cu toată ființa sa. Pentru aceasta este nevoie ca el să aibă minte, inimă și credință puternică, ca să-L preamărească, să-i mulțumească și să-i ceară tot ceea ce El consideră că-i este de folos. Și acestea pentru că rugăciunea este convorbirea omului cu Dumnezeu și cea mai sigură cale de desăvârșire a oricărui creștin. Rugăciunea trebuie să fie scurtă, simplă și constantă. Ea poate fi și o atitudine lăuntrică, o îndreptare a sufletului către Dumnezeu în deplină tăcere. Rugăciunea stă în a-ți împreuna cugetul cu evlavie, cu străpungerea inimii, cu mărturisirea păcatelor și cu suspine nevăzute și cu o dispoziție nepătimașă câștigată prin deprindere și care răpește mintea prin dragoste desăvârșită spre înălțimea spirituală. Ea este, prin excelență, un act de credință în Dumnezeu. Mai ales acum, în timpul postului, ne gândim și practicăm cu mai multă intensitate rugăciunea, pentru că fără ea postirea noastră este lipsită de conținut. Miezul postirii noastre este rugăciunea, care ne aduce la comuniunea cu Dumnezeu și astfel postul și rugăciunea ne fac să trăim bucuria duhovnicească a Raiului. Omul care a gustat bucuria lăuntrică a rugăciunii va dori să fie neîncetat împreună cu Domnul, ca să poată sta de vorbă cu El. Că ne rugăm și noi în timpul postului: „Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămăia înaintea Ta...” (Psalm 140, 2).

† **Perioada de post este potrivită pentru analiză personală și vindecare. Să încercăm să fim prieteni buni cu cei de lângă noi! Să punem, în loc de frică, responsabilitate și curaj, în loc de ură, speranță și iubire, în loc de tristețe, liniște și nădejde în Dumnezeu și în oameni. Postul și rugăciunea ne vor da aripi pentru a ne ridica din păcat și din boală. Slavă Ție, Doamne!**

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 25 martie	07:00 - 11:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
	14:00	Spovedanie
Marți 26 martie	08:00	Sfânta Liturghie a Darurilor
	16:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Joi 28 martie	14:00	Spovedanie
Vineri 29 martie	08:00	Sfânta Liturghie a Darurilor
	14:00	Spovedanie
	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 30 martie	07:00 - 09:30	Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
	13:00	Marșul pentru viață 2024
	14:00	Spovedanie
	17:00	Vecernie
Duminică* 31 martie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11:00	Program de bibliotecă
	17:00	Vecernie și dezlegări

*Duminică 31 martie, se va trece la ora oficială de vară; slujbele se vor oficia după ora schimbată.

Învăță să fii mulțumitor!

O tânără dorea să se angajeze la o firmă. Când a citit o întrebare pe formularul de cerere, i s-au înmuiat picioarele. Întrebarea era: „*Posedați aptitudini de conducător?*”. Fiind o fată sinceră, ea a scris „nu” și a predate formularul cu o inimă neîncrezătoare. Spre surprinderea ei, a primit o scrisoare de la conducerea firmei: „*Citind cererile de angajare am constatat că 1452 de solicitanți sunt buni de conducători. Am acceptat cererea dumneavoastră, pentru că este a unei singure persoane care vrea să se subordoneze*”. Trăim zile în care cu ușurință găsești oameni dispuși să fie „bucătarul-șef”, dar sunt puțini gata să spele farfuriile. Întotdeauna se găsesc multe femei care doresc să participe la un concurs de frumusețe și să fie alese chiar „miss”, dar puține vor fi de acord să măture tribuna. Întreprinderile nu au dus niciodată lipsă de oameni care doreau să fie tâmplari-șefi, dar se găseau cu greu oameni care să scoată cuiele sau să lucreze ceva util.

Tatăl nostru

- Să nu spui „*Tatăl*” dacă nu te porți ca un fiu în fiecare zi!
- Să nu spui „*Nostru*” dacă ești închis în egoismul tău!
- Să nu spui „*Care ești în ceruri*” dacă ești preocupat de lucrurile pământești!
- Să nu spui „*Sfințească-se numele Tău*” dacă nu-L respecti!
- Să nu spui „*Vie împărăția Ta*” dacă o confunzi cu succesul material!
- Să nu spui „*Facă-se voia Ta*” dacă nu o accepți când e dureroasă!
- Să nu spui „*Pâinea noastră cea de toată zilele, dă-ne-o nouă astăzi*” dacă nu te gândești la cei înfometăți!
- Să nu spui „*Și ne iartă nouă greșelile noastre*” dacă păstrezi mânie pentru fratele tău!
- Să nu spui „*Și nu ne duce pe noi în ispită*” dacă ai de gând să păcătuiești în continuare
- Să nu spui „*Amin*” dacă nu respecti cuvintele din *Tatăl nostru*